

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Miercuri si Duminec'a, F6i'a, candu concedu ajut6riale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu s6u 2 1/3 galbini mon. sun6tor6ia.

Anulu XXXIV.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala e 30 cr. de facare publicare.

Nr. 29.

Brasiovu 26/14 Aprile

1871.

MONARCHIA AUSTRO-UNGARICA.

Transilvania.

Telegramu.

Serenitatei Sale supremu magistru de curte (camerariu) alu Maiestatei Sale

Principele Hohenlohe! Vien'a!

Intre bubuitulu salveloru de bucuria se redic6 tocma acum la festinulu de fraternizare alu romaniloru si maghiariloru din Brasiovu urmatoriu toastu, primitu cu unu entusiasmu, ce nu vrea a mai inceta:

„Pentru Maiestatea Sa prea gratosulu Domnu constitutionale imperatore si rege, a inaltu carui anima parint6sca cuprinde pe t6te pop6rele patriei n6stre comune cu asemene iubire, precum si pentru intr6g'a inalt'a sa casa domnit6ria!

Hoch! 6ljen! Se trai6sca!“

Brasiovu in 22 Aprile 1871.

Comitetulu festinului fraternisarei alu romaniloru si unguiloru in Brasiovu.

Respsun. Telegramu!

Directorele de cabinetu, consiliariulu de statu cavaleru de Braun, catra comitetulu festinului fraternisarei romaniloru si unguiloru din Brasiovu.

„Maiestatea Sa imperatorele si regele a binevoitu a primi in cunoscintia lealele simtiemente manifestate la festinulu de eri cu multiamita si preagratosu.

Vien'a in 23 Aprile 1871.“

Comentariu

la lucrarile conferintiei greco-catolice romanesci din Alb'a Iulia.

D6ca ideile si opiniunile, care s'au desfasurat in conversatiunile din Alb'a Iulia intre 12 si 14 Aprile s'ar fi culesu si publicatu, d6ca desbaterile publice ale conferintiei s'ar fi stenografatu, atunci aceste comentaria ale n6stre ar' fi cu totul de prisosu. Asia inse credemu, ca vomu face 6resicare servitiu publicului, d6ca vomu deschide col6nele acestei foi inca si pentru ac6sta imprumutare de idei, cu t6ta referirea mai multora.

In Decembre alu anului 1866 unu numeru de 1493 de individi de nationalitate romana, intre cari doi archipastori, mai multi canonici, si multi alti membrii din cleru, precum si reprezentanti ai proprietatei de pamentu si ai industriei, au adusu la cunoscintia monarchului prin plenipotentii loru calamitatile, sub care geme natiunea roman6sca in marele principatu alu Transilvaniei, roganduse totuodata pentru delaturarea aceluor rele. Cu acea ocaziune densii nu lipsira a da espressioni inca si la o neincredere profundu simtita si sc6sa din unu trecutulu f6rte tristu facia cu tractarea ce ast6pta pe natiunea roman6sca din partea Ungariei. In aceeasi suplica substernuta la tronul s'au mai atinsu, cumca spiritulu si cuprinsulu mai multoru articuli de lege din Ungari'a suntu de natura, c6 se insufe cea mai mare neincredere si se d6 materia abundanta de nemultumire, urgia, persecutiune si ruina, pentrucu in Ungari'a din oricare cestiune publica se face cestiune strinsu nationala.

Esperientia pre catu de bogata, pre atata si trista, pe care o facuramu in cei patru ani din urma, din nefericire ne-a justificatu temerile n6stre de mai inainte.

Poft'a de cucerire innascuta unoru clase de 6meni in Ungari'a, in timpul din urma se intinse si pe terenulu besericescu, 6ra apoi aceeasi anume cu respectu la una parte mare a natiunei romanesci, a cutediatu a lov6 din nou inca si in cele mai scumpe convictiuni, adica, in convictiunile relegi6se, acum c6 si in decursulu seculoru trecute, cu singur'a diferentia, ca asta-data s'a schimbatu numai metodulu de procedere.

Coreligionarii besericei greco-catolice in numeru de 1 milionu si 100 mii, au ajunsu la ac6sta convictiune despre o parte prin impregiuarea, ca-ci ei vedu, cum li se den6ga cu perseverantia concessiunea pentru conchiamarea unui congressu besericescu, organisatoriu, 6ra de alta parte modulu cu care s'au compusu asia numitulu congressu catolicu din Ungari'a, proiectulu seu de statute, si in fine conclusele luate in dilele din arma de catra acelasu congressu le-a insufiatu mare grigia si i a implutu de intristare.

Acum amu ajunsu, c6 scopulu congressului catolicu din Ungari'a se lu vedemu chiaru si limpede dinaintea n6stra. Acelu congressu adica -si propuse, c6 sub masc'a unei autonomii comune se-si supuna siesi pe metropoli'a greco-catolica de Alb'a Iulia impreuna cu cele trei episcopii ale sale sufragane, cum si clerulu intregu, cu t6te asediamentele eclesiastice, t6te fondurile si sc6lele, s6u adica vorbindu si mai respicatu, c6 se le supuna jurisdictiunei primatului din Strigoniu si intregului episcopatu rom. cat. astfelu, in catu celu multu in 50 de ani din beserica greco-catolica se nu mai remana nici urma. Ac6sta se p6te intempla pe un'a s6u pe alt'a din cunoscutele d6ue cali.

Cei doi episcopi in congressulu rom. catolicu regnicolaru. Prea santiele loru pp. Iosifu dela Oradea si Ioane dela Lugosiu au participatu la lucrarile aceluor congressu in contra respicategi dorintie si vointie a clerului si a intregi inteligentie profane, cata se tiene de beserica greco-catolica.

Ac6sta portare a numitiloru episcopi a destepatulu din nou vechiulu prepusu si temerea, ca in adeveru scopulu este, c6 individualitatea eclesiastica a romaniloru greco-catolici se fia nulificata, 6ra fondurile loru besericesci si scolastice fusionanduse in cele rom. catolice se dispara cu totul.

S'au intemplat adica mai de multe ori in vi6ti'a n6stra eclesiastica si nationala politica, ca dupace vreunu episcopu s6u alti doi trei individi romani au luat parte la vreuna adunare organisatoriu s6u legislativa, decretule si legile emanate in acestu modu cu totul fara scirea si in contra respicategi vointiei n6stre si a parintiloru nostri, tocma si in casu candu acele au avutu de scopu ruinarea si perirea n6stra, totusi s'au disu, ca asemenea legi s'au facutu cu scirea si cu voi'a romaniloru. Tocma asia s'au intemplat si in anulu 1848 atatu in diet'a Transilvaniei, catu si in a Ungariei. Acelasiu au fostu casulu si pe timpul negociatiuniloru despre concordatu intre 1850—54. Casulu d'antaiu c6 si acestu din urma au fostu pentru noi f6rte fatali.

Asia numitulu congressu catolicu regnicolaru

este compusu conformu statuteluor sale din 201 membri luati din statulu preotiescu si secularu. Dintre acestea suntu chiamati la acelu congressu din metropoli'a de Alb'a Iulia si din cele trei eparchii episcopesci greco-catolice, adica dela Oradea mare, Armenopole si Lugosiu numai 27 membri. Asia se intielege, ca acestu numeru micu alu membriloru greco-catolici de nationalitatea roman6sca ar' fi si ar' reman6 o minoritate ne insemnata inca si atunci, candu vedinduse strimtorata din t6te partile, ar' face cauza comuna cu rutenii, cari suntu si mai pucini.

Din acestu temeiu de cea mai mare importantia mai toti membri greco-catolici, 6ra intre acestia insusi archiepiscopulu si metropolitulu Ioane au ramasu a casa si s'au abtenu delu orice participare la lucrarile congressului romano-catolicu; 6ra trei membri dela Oradea mare au mersu la Pest'a numai cu scopu c6 in una din siedintiele aceluor congressu se depuna unu protestu solenu si proptitu cu argumente tari in contra ori carei incercari de a subjuga beserica greco-catolica prin episcopatulul si congressulu din Ungari'a.

Intre acestea impregiurari fapt'a susu atinsa a celor doi episcopi pentru conrelegionarii loru se representa c6 una smentela d6ta in beserica, 6ra facia cu archiepiscopulu si metropolitulu de Alb'a Iulia, c6 lipsa de respectu, cu care ei suntu datori cu atatu mai vertosu, ca-ci acelu archiepiscopu in puterea bulei papale din 26 Nov. 1853 si a prea inalteluor dispositiuni imperatesci nu numai este liberatu cu totul de suptu jurisdictiunea primatului dela Strigoniu, usurpata de catra acesta pe temeulu unei diplome apocrifice (mintiun6se) in timpuri de mari calamitati, ci archiepiscopulu de Alb'a Iulia este coordinatulu intru t6te, pentrucu elu este chiamatu a governa provinci'a sa metropolitana auton6ma in t6te afacerile eclesiastice independentu de ori care alta ramura a ierarchiei, standu in corelatiuni immediatu numai cu scaunulu Romei. Asia d6ra este inyederatu, ca d6ca episcopulu dela Oradea mare si celu dela Lugosiu au datu ascultare provocarei archiepiscopului dela Strigoniu, ei cu ac6sta au comis peccatulu insubordinatiunei. Argumentulu adusu de parentele episcopu Ioane dela Lugosiu, c6 si cum preas. sa ar' fi datu ascultare primatului Simor nu c6 unui archiepiscopu, ci c6 unui primat, este una sofisma, care st6 f6rte reu in gur'a unui archiereu. Primatulu dela Strigoniu n'are locu niciu in ierarhia besericei catolice apusene, ci elu este una titulatura specifica ungu6na, care insemna unu feliu de presiedintia intre episcopii romano-catolici, cum si unu feliu de rangulu politicu de statu. Episcopatululu greco-catolicu nu are a face nimicu cu acelea atributiuni ale archiepiscopului dela Strigoniu. De candu ac6sta confusiune in capulu unui canonistu?

Totu din cele premise ese la lumina, ca congressulu romano-catolicu regnicolaru din Ungari'a se amesteca in afacerile besericei greco-catolice cu calcarea atatu a canoneluor, catu si a dispositiuniloru capulu besericei universale si monarchului, cum si in mani'a celui mai aprigu resimtiulu alu celoru interesati de ac6sta beserica.

Conformu decreteluor conciliului dela Florenti'a din anulu 1439, cum si in consunetu cu breve alu papei Paulu V. datu catra ruteni si cu decisiunea papei Clemente IX. din 2 Aprile 1669, in

fine cu faimos'a enciclica a papei Benedictu XIV., care se incepe cu cuvintele „Allatae sunt“, beseric'a gr. catolica s'a unitu singuru si numai in cunoscutele patru puncte dogmatice, era mai departe dens'a este si remane in ritulu seu, in disciplin'a eclesiastica, in administratiunea averiloru, fundatiuniloru, scololoru in absoluta libertate si independentia de catra oricari alta corporatiune, ierarchia si administratiune clericala straina de beseric'a greco-catolica. Protoparintii nostrii au intielesu si acceptatu uniunea beseric'esca numai in intielesulu acesta, era succesorii acelora inca o pricepu, o adopta si stau pentru dens'a numai in susu-atinsulu intielesu, era altmintrea nici decum si nici odata. (Va urm'a.)

Brasiovu. (La festivitatile demonstrative din 22/10 Aprile.) Ambele acelea festivitati, adica si cea sas'esca, si cea romano-unguresca, tienute in acesta cetate merita a fi cunoscute mai de aproape. Noi cari n'am uat parte activa la nici una din acelea, nici ca ne simtimu in stare de a le descrie chiaru dupa cum se cuvine. Dupace inse amandoue acele demonstratiuni politice si politico-nationali au fostu arangeate si puse in scena de cate unu comitetu compusu din mai multi membri, asia suntemu siguri, ca totu acelea comitete voru ingrigi ca se informeze, cum amu dice in modu officiosu, pe calea publicitatiei, pre toti locuitorii Transilvaniei de tote trei limbele despre totu decursulu acelora.

Intr'aceea noi ne tienemu de dator'ia a informa pe lectorii nostrii mai multu numai despre cauzele, care au impinsu pe locuitorii Brasiovlui la acelea demonstratiuni si despre auctorii lor.

Meritulu de inceputori lu au fara indoie la locuitorii sasi, era intre aceia mai de aproape partit'a numita a sasiloru juni, seu adica partit'a pangermanistiloru (Grossdeutsche). Mai antaiu dn. Iosifu Dück vice-presedintele camerei comerciale publicase in „Kronst. Ztg.“ Nr. 50 din 29 Martiu a. c. una provocare acompaniata si de redactiune, cu scopu ca saso-germanii de aici si din districtu se se prepare pentru unu ospetiu din cele mai stralucite in onorea victoriilor castigat de armele nemtiesci, si spre a descoperi bucur'ia comuna pentru restaurarea unitatii nationale germane si a imperiului germanu.

Acestea provocari fusera primite de una parte a publiculu sasescu cu mare entusiasmu, era de alta tocma din contra, cu ingrijiere si neplacere. Inse cum se intempla mai totu de unu in asemenea casuri, ambitiunea, truf'ia, entusiasmulu, fanaticismulu facu se amuti'esca orice voce moderata.

Acea atitudine, acea portare a sasiloru intiepa mai antaiu ambitiunea si fal'a ungaro-secuiloru reprezentati prin casin'a ungar'esca si prin redactiunea foiei „Nemere“. Pucinu dupa aceea incepura a se intreba si romanii: Me, ore ce vreu sasi, se ne frece hrénu si ardeiu sub nasu noue, seu chiaru imperatului si armatei lui? Cei mai moderati le respundeau: „Mei, lasati'i in pecate, se mai faca si ei cate unu escesu, se mai bea si ei impreuna, se ne facemu ca nici nu'i vedemu.“ Inse ungaru nu se odihnira, ci provocara pe romani in tota form'a la un'a aliantia pentru un'a contra-demonstratiune strinsu patriotica, cu care se fia paralisata cea anti-patriotica a sasiloru. In aceleasi dile se lat' faim'a, ca unii sasi fruntasi din comuna s'ar fi exprimat cam asia: Ungarii suntu destulu de prudenti, pentruc'a se nu conturbe serbarile nostre nationale, era valachii suntu destulu de codardi (feige), pentru ca se nu cuteze.

Atata si mai multu nimicu, a fostu de ajunsu, pentru ca se vedemu pe romani dandu man'a cu ungaru. Vendiundu acesta pangermanistii, nu lipsira a-si face observatiunile lor, ca vlachii din Brasiovu ar' fi siliti a caciuli pe boierimea secuiesca, pentruc'a prin aceea se-si faca mana buna cu ministeriulu ungarescu, ca se nu mai perda nici caus'a beseric'esca ce au cu grecii, nici subventiunea, ce se da scololoru dela statu, nici alte procese locale etc. Tote indesiertu, sortile erau aruncate. Si apoi ce? Au nu se mai incercase asemenea infratire inca si in an. 1860 totu aici in Brasiovu prin tieneru de baluri comune? Ce nu pote fostulu iobagiu, pote negutiatoriulu, pote burgesi'a, care nu cunoste de locu starea si dorerile celuia. In 1860 scopulu comunu era combaterea sistemii absolutistice, a despotismulu. Acelu scopu ajunsu, apuca fiacare pe calea sa. In 1871 amerintiarea patriei comune prin pangermanismu, prin cassid'a seu chiver'a prusaca. Candu patri'a, mam'a n'o-

stra comuna este amerintiata, candu i se predica subjugare, atunci tote cetele intestine trebuie se amuti'esca, atunci insasi vocea doreros'a a natiunii trantite la parete are se fia innadusita in pepturile nostre, pre catu timpu inimiculu din afara se incerca sa ne calce si subjuge patri'a. Inimiculu respinsu si departatu, procesele interne -si reincepu cursulu lor, ele fusesera numai suspinse, era nu suprese. Candu voru disparea cauzele, va disparea si nemultumirea.

Intrebarea inse este in casulu de facia, deca in adeveru patri'a nostra comuna se afla seu nu, in periculu. Cine va cuteza se afirma, ca ar' cunoste noulu labirintu, in care se afla ratacindu poporale si staturile europene cu toti diplomatii lor? Judecamu inse fiacare din ceea ce vedemu cu ochii si audimu cu urechile nostre. Pana in anulu trecut noi tieneamu pre toti sasi ardeleni cu pucine exceptiuni, de ceea ce dicu ei „Grosssterreicher“, si aflamu ca este lucru prea firescu, se indrepte ca totu de unu a dela 1540 incóce, cautatur'a nestramutata spre Vien'a. Anulu 1870/1 ne arata, ca amu fostu in eroe. Generatiunile mai june cauta multu mai departe, la Berolinu, si ne place de asia numitii Jungsachsen, ca ei nu ascundu miti'a in sacu, ci arata si prin semne din afara ceea ce porta in popturile lor. In sal'a cea mare din ospelulu Nr. 1 decorata prea frumosu, se vedea Germani'a in marime colosale (inaltime 2 stanjini, largime 10) cu sabi'a intensa preste fluviulu Rinu dintre Franci'a si Germani'a; dintre numeroasele simboluri si inscriptiuni aplicate in laintrulu salei un'a suna asia:

Aller Wasser König ist der Rhein;
Die Donau soll seine Gemahlin sein*).

Wer im Krieg Unglück will han (haben)
Fang es mit dem Deutschen an**).

In aceeasi sala, la ospetiulu inceputu sér'a dela optu ore cu unu numeru de ospeti pana la vreo trei sute sasi, barbati gravi redicara toaste insocite de discursuri elocenti: pentru imperatulu, Wilhelm, pentru patri'a germana, pentru armata germana etc. Totu in aceea sala chorulu de musica vacale si instrumentale intona cu celu mai mare entusiasmu cunoscutele imnuri pangermaniste.

De unde acestu curagiu neusitatu, chiaru estraordinariu alu sasiloru din Brasiovu? De unde acesta desfidere, acesta infruntare a simtiementelor romanesci si ungaresci? Inse pentru ce acesta intrebare? Au nu este liberu fiacare in patria „libera“ a-si da pe facia simtiementele sale?

Prea bine; asia deca romanii si ungaro-secuili delaturandu pentru astadata vechile lor imparechieri, si primindu manusi'a aruncata, inscenara una contra-demonstratiune cu atatu mai semnificativa, cu catu ca procesiunea lor condusa sub flamur'a casei imperatesci, sub tricolorea ungar'esca si sub cea roman'esca, cu music'a regimentulu din garnisóna, fu insocita celu pucinu de diece mii de ómeni pe tota distantia catu tiene dela scolele romanesci prin cetate in diosu pana la ospelulu dela sóre, unde se dede ospetiulu cercetat aprope de siepte sute persóne, la care se cuvene a reflecta bine, ca ddni officari imperatesci invitati cu tota onorea, inca au participatu, era la toastele redicate anume din partea romaniloru pentru imperatoriulu Austriei, pentru patria si apoi pentru intréga armata imperatesca comuna (in care se afla si romani preste una suta mii), fusera primite cu aplause, care se potea considera cu totu dreptulu ca nesce adeverate esplosiuni ale unoru simtiemente ce se manifesta la ómeni numai in casuri, seu de una bucuria estraordinaria, seu in facia unu periculu ce amerintiata societatea intréga intru tote clasele si straturile sale.

Aceste premise spre orientarea lectoriloru nostri si cu scopu ca se se de fiacaru ocaziune de a judeca fara preocupatiune actiunea locuitoriloru romani de aici, remane ca una alta pena se descrie insasi festivitata in ameruntele ei. Din parte-ne inchiamu consideratiunile nostre cu singur'a reflexiune la impregiurarea, ce face poporatiunei nostre cea mai mare onore, ca in totu decursulu acelei festivitati nu se intempla in acea multime de ómeni nici celu mai neinsemnatoriu escesu. —

*) Romanesce: Reulu este regele lumei;
Elu trebuie se aiba Dunarea de nevasta.

**) Celu care vrea se fia nefericitu in resbelu,
Acela se se de la bataia cu nemtiulu;

Mai lasamu se urmeze aici cuventarile, cu cari incepu la 6 ore fraternizarea inaintea gimnaziulu anume: D. advocatu Kenyeres vorbi asia:

„Concetatiuniloru! (Polgar társak!)

Ve saluta in numele patriei, alu libertatei si alu fratietatei.

Binecuvintezu sórtea, care aduse din'a, in care se implinesce cea mai ferbinte dorintia a mea si cu mine impreuna a multoru mii.

Fratiloru! una mii de ani viforosi au trecut preste capetele nostre, dilele nostre au fostu mesteceate cu doreri si amaratiuni, dér' noi totu ne aflamu in antic'a nostra potere; scump'a nostra mama, patriane comuna, sustienú pe iubiti ei fii pentru vietia unei mai bune sorti.

Amu avutu dusmani, cari ne amenintara cu sferimare si calcare, dér' au aflu uniti pe iubiti frati si au parasitu cu capetele sparte otarele patriei aperate cu fidelitate.

Amu avutu dusmani si acestia suntu cei mai spurcati, cari cu amagiri fara sufletu au vrutu se ne conturbe odihn'a familii si cu calculu rece au stropitu in animele nostre amar'a fere a neincrederei.

Amu retacitu in intunereculu unei nopti reci; n'am sciutu se ne cunoscemu unii pe altii si seminti'a iubirei in sufletele nostre a ramasu amortita. —

Multi din romanii si ungaru brasioveni au doritu diu'a acea binecuventata, care se departe de acesta amortiala rece, crescundu sementi'a iubirei intr'unu pomu plinu de fructe.

Si éca, ca romaniloru si ungariloru brasioveni le a resaritu gloriós'a di, doi frati, cari cu instrainare se incungiura între sene, au recunoscutu, ca suntu fii iubiti ai unei si aceleiasi mame, ca sórtea si vietia nostra e atatu de contopita la olalta, ca si cele doue camere ale unei anime, cari ambe trebuie se lucre cu poteri egale petutindenea, ca nu cumva batai'a animei se inceteze.

Asta di, ca memoriala între romanii si maghiarii din Brasiovu infratiti, se fia cea mai frumoasa serbatória de triumfu, si se de atotopotintele, ca sant'a pacuire realizata între noi in numele patriei, alu libertatei si alu fratietatei, se fia in eternu duratória.

Se trai'esca iubiti nostri frati romani brasioveni.“ —

D. Dr. Nicolae Popu tienú dupa acesta urmatoriulu discursu:

„Domniloru si fratiloru!

Este unu adeveru necontestabilu, ca unustatu, o provincia, o comuna atunci pote prospera, pote infiori, candu conlocuitorii traiescu in armonia si contribue toti in mesura egala si cu puteri unite la binele comunu. Fericirea unu poporu o aflamu numai acolo, unde nisuintele egoistice nu influentiaza in afacerile comune, unde interesele particulare disparu, candu e vorba de statu, de patria si de tíera. Unu sóre ne incaldiesce, o tíera ne nutresce — va se dica natur'a aici nu face deosebire între omu si omu; numai tendintiele meschine omenesci suntu, care facu separatismu, discordia si imparechieri — si vai si amaru de tíer'a acea, unde aceste vipere si-au asediatu cuibulu lor si nu se potu stirpi.

Domniloru si fratiloru concetatiuni! Sum fórte veselu, ca amu fericirea de a esprima multiamirea si bucur'ia, ce a escitatu in animile romaniloru brasioveni cuventulu de salutare rostitu de domnulu advocatu Kenyeres. Simtiementele sincere si devotamentulu fraternu, ce ni lu oferiti, ne pune cu atata mai multu in uimire, cu catu sórtea vitrega ne-a condamnatu din timpurile cele mai vechi si pana astadi a suferi si a geme sub jugulu asupritoriu alu sistemulu feudal. Ne-amu luptatu impreuna pentru patria, ne-amu versatu impreuna sangele nostru pe scenele de lupta; si respata: — pentru tote acestea a fostu pentru bietulu romanu asupritu, neindreptatiri si batjocuri!

Grea a fostu sórtea nostra in resbelu, mai grea in timpu de pace. „Amu amblatu in intunerecu“ dise fórte bine si fórte corectu domnulu antevorbitoriu, fara se ne cunoscemu, fara se scimu, ca aici ca in totu loculu fiacare patriotu e chiamatu e datoriu a contribui la prosperarea patriei. Urmarele acestei erori le-amu simtitu, le simtimu noi si le simtiti si dvóstra, ca-ci fapt'a ne constata, ca adi cu totii suntemu indreptulu altoru popore, care se numescu civilizate. Popórele din partile nostre nu potu procesa, ca nu suntu tote egalu indreptatite. Tíera nu pote infiori, pana ce partea cea mai mare a poporatiunei ei este dispretiuita si nu dispune de tote remediile de progresu. — Suntemu veseli, ca erórea s'a cunoscutu si avem sperantiele cele mai frumoase, ca reulu se va delatura. E a-

deveratu, ca erórea acésta s'a recunoscutu numai de o parte mica a compatriotiloru nostri, avemu inse sperantia, ca vedinduse fructele salutari ale acestei infratiri locale voru lua ecsempu dela noi si alti cetatiani si asia generalisandu infratirea acésta incetu ne vomu recunosce toti de cetatiani unui statu si de fi unei patrie.

Salutamu dér' cu ó via placere acestu pasu de infratire, intielegemu o infratire cordiale sincera, ca-ci numai o astfelu de infratire ne póte garanta progresu, inaintare si inffiorare.

Suntemu gata a intinde man'a si a inchia fratia pe basea dreptatii si egalitatii. Aideti se ne unimu déra in anima si in cugetu astfelu, cá faptele resultande se ne convinga pe noi si pe urmatórii nostri de folosulu si importantia maretuluu actu ce lu inchiamu. Se eternisamu diu'a de astadi, se facemu, cá diu'a acésta se fia inceputulu unei ere nóue in viétia nóstra concetatiána. Dè Ddiéu, cá in ceea ce privesce afacerile comune, se nu mai lucramu cá maghiari, germani si romani, ci cá frati egali si fi unei patrie!

— Traiesca fratietatea!!! —

Braslovu 26 Aprile 1871.

Situatiunea politica sub intregulu orisonte alu Europei se afla in crengulu confusiunei; nu se sci momentulu, candu se va trage perdeau'a, cá se se védia direptiunea viscéloru ei. Din Franci'a va incepe orcanulu séu se va asiedia alpele pe gutulu popóreloru; ca-ce nu e sperantia de impacare intre comuna si regimulu lui Thiers. Comun'a a decisu a provocá Franci'a, cá ea se desarmeze guvernulu dela Versailles prin o manifestatiune solemná si vointia solidaria, cá se fia aliat'a comunei in acésta lupta, „care nu se póte curma decatu ori prin triumfulu comunei ori prin ruin'a Parisului.“ Luptele curgu, ca-ce adunarea dela Versailles inca releptá demiterea in pertractari, si unu scurtu armistitiu se fini. — Dér' se serie, ca Napoleon parasindu Angli'a ar' fi intratu in Normandi'a, MacMahon e in fruntea a 80 mii si Canrobert cu elu, si Bismark nu va mai temporisa cu taiarea nodulu gordianu, ca-ce i s'au apropiatu marginele astéptareii, déca va invinge Thiers séu nu; dér' vede ca nu avú succese. — Ddiéu se ié amana sórtea Franciei si a popóreloru, pana candu patimele, ambitiuile si vendietoriele le tienu in jugulu discordiei! —

La Rom'a inca primi Papa una telegrama din Franci'a, cá se astepte in lipiste, ca-ce impregiurările suntu astfelu, incatu bonapartistii contéza la succesulu planeloru loru.

In camer'a deputatiloru din Florenti'a s'a primitu adres'a de felicitare a camerei Romaniei pentru posederea Romei cá capitale cu aplause si presiedintele aduce espresiunea cea mai viua de multiamita camerei. Portugali'a, Ispani'a, Itali'a se pregatescu pentru eventualitati, cari potu succede dupa taiarea nodulu gordianu in Franci'a. —

Angli'a pórtá inca totu politic'a invidiosuluu facia cu Franci'a, si Gladstone se bucura, ca póte vena gratia inaintea lui Bismark, denunciandu pe Austri'a, ca a jucatu politica dubia in acestu resbelu, ceea ce „Wien. Ztg.“ prin acte o respinse. Cu caderea Franciei i a caditu si prestigiulu ei nu numai in occidente, dér' si in oriente, unde Rusi'a si Austri'a -si cauta si venéza interesole, fiacare pe calile sale. — Imp. Wilhelm ér' se va intelni in Ems cu tiarulu si la Carlsbad ori Gastein va primi pe imp. Franciscu Iosifu. Cei 3 fosti aliatii se voru intelni in Iunia or' Iuliu. —

In Romani'a se svercolescu partitele pentru reesirea cu alegerile, cari se prevedu, ca voru fi viforóse, fiinduca de pe acum incepura bandele a burdusi pe locuitorii pacifici, cá se le insufla frica si cutremuru. Dér' „Mens conscia recti fama mendacia ridet“, asia voru ride cei ce voru da votulu numai la mandatarii nedependenti, cari nu sci decatu a vena binele romanimei. —

Bismark despre poloni si Transilvani'a. Gladstone despre Austri'a.

In diet'a Germaniei din Berolinu propusesera deputatii din partile teritoriale odinióra polóne: ca

intr'unu §, in care Prusi'a se numesce: „parte intregitória a imperiulu germanu“ se se dica: „cu eschiderea partiloru teritoriale polóne“.

Bismark respinse acésta motiune cu mare vehementia, — si intre multe altele dise poloniloru: „Dvóstra nu aveti nici unu mandatu a vorbi aici in numele nationalitatii polóne. — Cu acésta propositiune stati isolati, — poporulu nu este la spatele dvóstra, elu este multiamitu cu binefacerile culturai germane.

„Nime din mandatarii vostrii este de opiniunea: ca domnirea polóna a fostu buna, — eu (Bismark) din parte-mi ve asecuru, ca a fostu de totu rea (herzlich schlecht) — pentru aceea nu va reniavi nici odata mai multu. — Cum s'a portatu natiunea polóna — pe candu erá independenta, facia cu popórale subjugate de densa? Déca voiti a ne aduce de modelu aceea portare a poloniloru facia cu rutenii, cu germanii, cu litauinii, apoi chiaru si ecistinti'a nationalitatii vóstre in acésta tíera ar' fi imposibile“ scl.

Ce diceti voi fratiloru maghiari la aceste espectoratiuni, — altmintrea meritate? — Meditati mai aduncu!!!

Tocma in sied. dietei Germaniei din 1 Aprile, B. vorbi, ca trebuie se mai astepte inca pucinu desvoltarea lucrurilor in Franci'a, inse e greu a afla marginile aici, si de nu se va forma o potere tare, care se esecuteze pacea: atunci vomu repasi, dice, totu asia de decisi a pune capetu la scen'a acésta postuma. Mai incolo dechiará Bismark, aludendu la proiectulu de lege, care dice, ca in 1 Ian. 1874 va intra in potere legea imperiale si in Elsiati'a si Lotaringi'a, ca-aceste dóue provincii fanatice in simpathi'a francesá preste 3 ani se voru bucura de tóte drepturile constitutionali in deplinu cuprinsu, se voru administra autonomu si voru lua parte prin reprezentantii sei alesu cu votulu universal la diet'a Germaniei; apoi trece la **Transilvani'a** dicundu: „Transilvani'a sta de sute de ani sub aceeaasi coróna cu Ungari'a; Transilvani'a n'a fostu cucerita de Ungari'a, ci — asia suna, credu eu, opiniunea doctinaria presentá apta de curte — s'a anecsatu de buna vóia;“ — si totu se planse Ghiczzy, ca dupa 5 ani se tractéza inca cá o provincia proconsularia totu in provisoriu. — Apoi adauge: „Mai bine se tacemu noi despre liberalismulu séu neliberalismulu Germaniei, pana candu se cere in Berolinu mana libera, spre a introduce inainte de terminu constitutiunea imperiale, pre candu **din Pest'a** ómenii se sci folosu de „man'a libera“ numai (?) la punctele regulative (sasi) la eternisarea prerogativelor nobilimei si a stariloru esceptionale.“

Dér' la aceste ce veti mai reflecta fratioriloru, combinandule cu emblem'a cea categorica dela festinulu sasescu din 22 Aprile:

„Aller Wasser König der Rhein,
Die Donau soll seine Gemahlin sein“,

care cu „Wacht an der Donau“ parodiasa amenintandu stergerea din memoria a cunoscutuluu: „Száva, Dráva, Duna, Tisza, sciti, pe candu inca nu erati doctinarii de suprematisti si cu limb'a si cu nationalitatea! Amu dori unu respunsu facticu — de desamagire. —

Gladstone min. presied. alu Angliei, in parlamentulu anglicanu in 1 Aprile, atinse, ca Beust nu, nu va poté pretende nici o parte din multiamita, care o votá diet'a Germaniei pentru toti consangeniilei, de aprópe séu departati in orce state, cari luara parte cu ceva la redicarea nationale, dicundu, ca neutralitatea Austro-Ungariei a fostu suspiciósa: „Noi scieamu“, dice Gladstone, „ca in Austri'a predominiea una tendintia órecare, nu a aga singura, ci, aratanduse impregiurarile favoritórie, in partea Franciei“, in care casu Rusi'a cá aliata a Germaniei ar' fi pasitu la lupta si resbelulu european ar' fi fostu gata, de aceea Angli'a a trebuitu se lu admoneze pe Beust dela acestu pasu nesocotitu. Si Beust inghiti galusc'a si se mai grabi a si gratula lui Bismark la titlulu de principe celu capetase. Asia cam patiescu cei cu dóue frunti si cu siediulu in mai multe luntre. —

UNGARI'A. Camer'a se ocupa cu calile ferate, si se intristá, candu audi, ca Paulu Nyáry dep. din stang'a s'au aruncatu pe feréstra din alu treile catu alu casei sale pe pardoséla, unde indata si mori. Caus'a nu se scie. Se astépta respunsulu min. de cultu Pauler la interpelatiunea lui Ghiczzy in caus'a statutulu de autonomi'a rom. catoliciloru, care se si discutá in consiliulu ministeriale. — Denumirea min. Grocholski pentru Poloni'a a produsu in parte o seriósa cercuspectiune in tóte cercurile,

nu cumva se aiba influintia mai de parte strabatatória. —

Dela Vien'a se serie, ca in senatulu imperiale se cutremura partit'a constitutional de denu-mirea min. fara portfoliu Grocholski, care inse o asecurá, ca nu e nici vorba de nedependenti'a Galitiei, ci numai va decide diet'a, cum are se fia representata in senatulu imperiale. Pertractarile asupra Galitiei se facu pe basea resolutiunei galitiane, inse nu suntu inchiaste inca.

In Maiu se va tiené in Vien'a adunarea conducatoriloru partitei federalistice, cá contra manifestatiune la adunarea partitei germane. Tirolulu inse, provincialii din Stiri'a si Austri'a superióra s'au desfacutu de partit'a germana séu bismarkiana.

In Boemi'a inca se tractéza pentru fraternisarea clerulu germanu cu celu cechu, déra intre poporu nu se póte fraternisa fara garantii si acte pipaite intarite cu juramentu, — ca-ce gur'a dice, gur'a minte, dice romanulu, cu tóte, ca nici juramentulu la omulu siretu n'are acelu pretiu, care lu are la sinceritatea idiota, cum dicu ei. — Boemii nu privescu cu ochi buni numirea min. pol. Grocholski, ca-ce privescu in ea o pedeca la castigarea drepturiloru loru autonome, ca-ce nici loru apoi nu li se va concede mai multu, ad analogiam, decatu Galitiei, ori nici atata. —

Cronica esterna.

ROMANI'A. Unu resunetu din Romani'a vedemu in „Romanulu“ in cele ce urméza:

„Guvernulu Austriei facu unu pasu spre calea cea salvatória ce i este deschisa si pe care nu voise pana acum se intre; vorbimu de egal'a indreptatire a tuturoru popóreloru din imperiu, de transformarea imperiulu dualistu in imperiu federativu.

„Guvernulu Austriei publica o epistola autografa a imperatorelui, prin care numesce pe comitele Grocholski, ministru pentru Galiti'a. Guvernulu din Vien'a acorda Galitiei dreptulu cá diet'a ei se otarésca modulu, prin care se fia representata in Reichsrath, o curte suprema de justitia si numirea unui ministru alu Galitiei cu votu deliberativu, dér' fara ministeriu speciale.

Este bine, este ceva, este, cum diseramu, unu pasu spre calea cea mare, dér' este pré pucinu.

Austri'a n'ar fi incercatu catastrof'a din 1866, déca iutrú cu totulu si cu cea mai deplina sinceritate in federatiune. Suntemu inca dispusi a crede, ca Prusi'a n'ar fi devenitu dódna absoluta a Germaniei, déca Austri'a ar' fi luatú in mani standartulu celei mai sincere si absolute libertati, si-a celei mai egale indreptatiri a tuturoru nationalitatiloru, intrunite tóte printr'o deplina federatiune suptu constitutional'a domnia a imperatulu Austriei. Suntemu securi, ca astadi chiaru imperiulu federativu alu Austriei ar' vindecá tóte suferintiele ce lu bantuaie si ar avé in curendu in tóta Europ'a — si mai cu séma in oriente — unu rolu din cele mai splendide si o putere indieciu mai mare, decatu a avutu imperiulu ei unitariu si autoritariu, chiaru in dilele de durerósa memoria ale lui Metternich.

Intielege-voru dnii de Beust si Andrassy? Intielege-va imperatórele Austriei, regele Ungariei si alu Boemiei, principele Transilvaniei si alu Galitiei etc. etc. etc.? Nu scimu: ne tememu fórté, ca nu, dér' amu disu adese, si repetimu acum, ca o dorimu din sufletu. Si nici d. de Beust nici d. Andrassy nu se potu indoi despre sinceritatea nóstra, ca-ci vedu, ca celu mai mare si mai deaprópe interesu ne silesce se fimu pe deplinu sinceri. Peirea Ungariei, a Boemiei, a Galitiei, a Dalmatiei, a Croatiei, si a tuturoru natiuniloru slave din oriente este si peirea tuturoru romaniloru din oriente; salvarea loru este si salvarea nóstra; inse, salvarea loru nu se póte face — mai cu séma acum, iu faci'a Prusiei si a Rusiei — decatu numai prin cea mai mare libertate si prin cea mai simpla si egala indreptatire a tuturoru nationalitatiloru. Se nu uite dnii de Beust si Andrassy, ca destinarile ómenirei la Dunre se voru decide, si se intieléga, pana mai este timpu, ca numai prin deplin'a egalitate si libertate a tuturoru nationalitatiloru imperiulu póte redeveni puternicu, si numai prin standartulu libertatei si alu federatiunei póte atrage in giurulu seu natiunile din oriente si invinge pe uedieterii nationalitatiloru. Austro-Ungari'a nu póte trai decatu prin viétia si sincer'a asociatiune a tuturoru nationalitatiloru. Intielege-va? Se speramu, si in orice casu se ne facemu datorii'a de a o desteptá.“

Vomu vedé, cum se apretiaza bunavointia. —

Colecta

pentru ranitii francesi, din districtulu Naseudului:

3. Prin staruinta domnului jude cercuale alu San-Georgiului Budurleanu contribuiira:

Despre siesedeci si doi floreni 35 cr. v. a. bani gata, 16¹/₄ punti scame, 50 legaturi de pensa si 4 coti pensa de linu oferati din partea comunelor San-Georgiulu romanu pentru vulneratii si nenorocitii locuitori din Franci'a, — care s'au predatu astadi onor. comitetu culegatoriu de ajuto'riele respective in Naseudu prin acésta se contracuteza si anume:

Dela Simeone Tanculu v.-protop. si parochu in San-Georgiu 3 fl., Tomas Thimoce magistru in S. Georgiu 1 fl., Nicolae Georgitia cooperatore 1 fl., Nastasi'a Larion Ciocanu veduva 1 fl., Maximu Halitia proprietariu 1 fl., Iovulu Lupoe propr. 40 cr., Irimie Siorobetianu invetiariu 1 fl., Mihailu Domide invetiariu 1 fl., Ladislau Grauru comis. cartiloru fund. 2 fl., Ioane Vasile Andresi proprietariu 50 cr., Alecsandru Steopoe cantore 50 cr., Gergely Garabet negutiariu 20 cr., toti din S. Georgiu; dela comun'a S. Georgiu cá corpu morale 10 fl., mai multi locuitori ai acestei comune 6 fl. 79 cr., mai multi locuitori din Ilv'a mica 3 fl. 28 cr., mai multi locuitori din Neposu 2 fl. 70 fl., mai multi locuitori din Feldra 12 fl. 14 fl., mai multi locuitori din St. Iosifu 1 fl. 40 cr., mai multi locuitori din Lesiu 13 fl. 44 cr. Sum'a 62 fl. 35 cr.

Apoi dela comun'a Neposu 4 punti scame., dela junimea scolare Neposu 2¹/₂ punti scame si 13 legatori, dela locuitorii comunei Feldru 3³/₄ punti scame, dela junimea scolarie Feldru 2 punti scame si 37 legatori, dela locuitorii com. Lesiu 4 punti scame, Laur'a Bruta 4 coti pensa de linu.

San-Georgiulu rom. 23 Ian. 1871.

Budurleanu, jude proc.
(Va urmá.)

Responsulu

d. consule generale alu republicei francese, la primirea contribuiriloru.

Agenti'a si consulatulu generale alu Franciei Nr. 94.

Bucuresei in 3 Aprile 1871.

Domnulu meu!

Amu onóre de a ve face cunoscuta primirea epistolei domniei vóstre din 24 Martiu a. c. si a celoru 238 fl. 3 cr. v. a., pre cari dvóstra ii tramiserati in numele romaniloru din districtulu Naseudului.

Deci ve aducu sincerele mele multumite pentru acestu ofertu, si ve rogu domnulu meu de a-mi fi interpretele meu la persónele, cari binevoira a se interesá de sórtea francesiloru raniti, si de a le asecurá despre gratitudinea, cu carea guvernulu republicei francese, caruia voliu tramite fara amanare sum'a respectiva, va suscepe acestu pemnu alu simpathieloru acelorasi.

Binevoiti domnulu meu a primí spresiunea celoru mai destincte simtiemente ale mele.

Agentele si consulele generale
A. Mellinet m/p.

Domnului Dr. Ioane M. Lazaru in Naseudu.

Novissimu. In siedinti'a din 22 Aprile min. de cultu Pauler respunse la interpelatiunea lui Schwarz, ca oficiale n'a primitu in cunoscintia despre publicatiunea dogmei de infalibilitate si ca are intentiune a sustiené placetulu regiu (care facta involue si negarea infalibilitatei. Dr. Döllinger primi excomunicatiunea cea mai mare pentru nerecunoscerea infalibilitatii, dér' ére min. Pauler cum va scapa?). —

La interpelatiunea lui Ghyczy, ca nu va lasa a se ecsecuta decisiunile statutului autonomiei catolice, cari se contrariaza legiloru si relatiuniloru ce curgu din legi, si nu fara aprobarea dietei. —

Din Parisu se scrie, ca comun'a séu lig'a re-

publicana a denumitu é' 3 membri delegati, pentru cá se mai incerce ultim'a data impaciuirea. —

Pentru patimasi de ochi se face cunoscutu, ca institutulu de statu din Brasiovu pentru vindecarea ochiloru e deschisu dela 1 Martiu pana la finea lui Septembre pentru cei ce vreau a fi primiti spre vindecare. Seracii, déca voru aduce atestatu de seracia, se primescu, vindeca si intre-tieniu gratis. Acesta binefacere filantropica merita a se face cunoscuta la patimasi prin tóte besericele. —

Nr. 3307/1871.

Publicare de licitatiune.

La recercarea oficiului de contributiune r. ung. din Osiorheiu de Kézdi din 19 Aprile a. c. Nr. 738 se face prin acésta in generalu cunoscutu, ca Joi in 27 si eventualminte Vineri in 28 Aprile, apoi é' Joi in 4 si Vineri in 5 Maiu a. c., totu inainte de amédi dela 9 pana dupa prandiu la 4 óre, se voru vinde cu licitatiune publica, la cei ce voru da mai multu, in piaci'a de aici, inaintea pretoriului, séu a casei svatului, diverse obiecte miscatórie, pemnorate (zalogite) in cerculu de contributiune alu Osiorheului de Kézdi, pentru cá se se scóta contributiunea remasa nedepurata si restantiele nemidulocite de competintia.

Brasiovu in 24 Aprile.

Magistratulu urbanu si districtuale.

Nr. 136/pres. 1871.

2—3

Publicatiune.

Urmand'a conferintia cuartale a comitetului reprezentativu alu comitatului Turdei, se va tiené la 8 Maiu a. c. in opidulu Turd'a.

Agendele: publicari de legi si resolvirea mai multoru recuisitiuni si afaceri interne.

La care conferintia toti acei membri ai comi-

tetului, cari locuiescu afara de comitatu, prin acésta cu onóre se convoca.

Turd'a in 15 Aprile 1871.

Dela comitele supremu alu comitatului Turdei.

Br. Georgiu Kemény m/p.,
comitele supremu.

Nr. 948/civ. 1871.

Edictu

Din partea judecatoriei districtuale din Fagarasiu se face cunoscutu, cumca in urm'a cererei lui George Strambu din Vadu de pres. 25 Septembre 1869 Nr. 3458 s'au concesu vendiarea libera a morei de farina cu 2 rote in Vadu sub Nr. 171, carea s'a pretiuitu cu 500 fl. v. a. si ca diu'a de vendiarea s'a determinatu pe 8 Maiu 1871 si apoi pe 9 Iuniu 1871 totudéun'a la 10 óre ante amédi in localulu oficiului comunale in Vadu.

Iubitorii de cumparare se incunoscintiaza despre acesta cu acelu adausu, ca mor'a se va vinde la alu doilea terminu si sub pretiulu estimarei. Conditiiunile vendiarei se potu vedé la judecatori'a districtuale.

Fagarasiu in 3 Aprile 1871.

Din siedinti'a judecatoriei districtuale.

Cursurile

la bursa in 25 Aprile 1871 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 91	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	9 " 95 ¹ / ₂	" "
Augsburg	—	—	122 " 35	" "
Londonu	—	—	128 " 35	" "
Imprumutulu nationalu	—	—	58 " 70	" "
Obligatiile metalice vechi de 5%	—	—	68 " 45	" "
Obligatiunile rurale ungare	—	—	79 " 90	" "
" " temesiane	—	—	77 " —	" "
" " transilvane	—	—	74 " 75	" "
" " croato-slav.	—	—	83 " 50	" "
Actiunile bancei	—	—	748 " —	" "
" creditului	—	—	277 " —	" "

Conspectu despre afacerile

bancei generale de asecuratiune reciproca.

1871	Sectiunea I-a Ramulu asecuratiunei in contra focului			Sectiunea II-a. Ramulu asecuratiunei pe viétta		
	Sum'a asecurata	Perceptiune de premii curate	Daune solvite	Capitalu asecuratu	Perceptiune de premii	Daune solvite
In cuartalulu I-u	1.137,354 54	7437 05	3743 —	856,800 —	7724 —	—

Sibiu, in 31. Martiu 1871.

PRAFURILE

purgative gazóse dela Elöpatak

cuprindu in sine partile constitutive solvetórie ale apeí minerale renumite dela Valcele (Elöpatak) si au in sine tóta puterea vindicatoria a aceleia intru unu gradu inaltu.

Efeptu deosebitu arata prafurile acestea la catarhe, slabitiune si spasmsu de stomachu, la slabitiune de mistuire, lipsa de apetitu, in pyrosi (formare preste mesura de acide), la hyperami si imflaturi ale ficatului si splinei, la secretiune si escretiune bolnavitiósa de fere. la inchiogare si concretiune de fere, si la galbinare ostinata, causate din aceste; nu mai pucinu la mucositatea fiacarui organu alu trupului; la astma (greutate de resuflare) si batatur'a animei, la atonia (slabitiune) si imflatentia matieloru, la hydropica si la pletora abdominala; cu deosebire la trengi, la catarhe de rinichi, besica si tiav'a udului, la formare de nesipu si de pétra in aceste organe, la catarhe chronice si imflaturi de matrice (matra), la fluksiuni séu pola alba, inclinatiune la motorhagia, ametiala, congestiune catra capu si peptu, la sughitiu ostinatu, la hypocondria si hysteria.

Aceste prafuri se potu intrebuintiá cu mai mare folosu, cá ori si care alte midiolóce purgative, iritative si drastice. Efeptulu loru este siguru, linu si fara durere, fiinduca partile loru constitutive suntu de o natura linu solvetória, recoritória si alinetória; de acea se póte continuá si intrebuintiarea loru fara periculu mai lungu timpu; despre ce mai multe auctoritati medicali si scientifici si multi bolnavi au datu declaratie recunoscutória.

Pretiulu unei cutei cu 12 dóse impreuna cu avisulu despre modulu intrebuintiarei este 1 fl. v. a.

Se gasesce in tóte pharmaciele mai renumite, in fiacare comerciu de ape minerale si de specierii mai insemnate.

Depoulu principalu si biurolu de espeditie se afla in Brasiovu in apotec'a „la coróna“ a lui **Gregoriu Száva.**

14